

אחרי שהוא מסביר איזה אזור יש ושומר־חוק הוא, פורש אמנון בחשיאן סיפור על שורת רציחות, סחיטות, איומים וסמים של המאפיה הישראלית בארצות־הברית. רבין אמר פעם, "נפולת של נמושות", אלו נמושות אלו? ועמ' אדווה

אמנון בחשיאן שוחרר מהכלא. הוא נמצא במעצר במלון הילטון, תנאים לא רעים בהתחשב בכמות העבירות שבה הוא נחסר. אמנון, המוגדר עליידי המישטרה כראש המאפיה הישראלית בלוס־אנג'לס, נעצר לפי ני שבועות אחרים יחד עם יוסף ("ג'ו") זכריה, עכריין ישראלי שהיה כלוא בארצות־הברית, על רצה בנייהווג ראובן, שגופותיהם המכות רות נמצאו בפח־אשפה. זכריה נידון למאסר־עולם עליידי חברי מושבעים. לאחר שבע שנים עירער על פסק־הדין לבית־הדין העליון, ושוחרר מהכלא בגלל "טעות טכנית". הוא גורש מארצות־הברית ושהה בכרואיל. לפני חודש וחצי נתפס יחד עם אמנון בחשיאן במכונית, כשברשותם כמות זעירה של

חשיש וקוקאין. הם נתפסו בעיקבות עיקוב מישטרתי, בעיקבות מידע מודיעיני כי בחשיאן וזכריה הגיעו לישראל כדי לשכור רוצח, שיחטל את ג'וזף גרציאני, העומד להיעד נגד בחשיאן ובן־אחותו יצחק הרוש, העומד בימים אלה לדין בארצות־הברית כאשמת רצח. המישטרה מאשימה את בחשיאן וזכריה בקשירת קשר לביצוע רצח. בעת תפיסתם נמצאה אצל בחשיאן קלטת, שבה מוקלט אדם המספר לבחשיאן כי שמע שיחוקקל אסלון הר צבי עלי חווה. בעיקבות חקירת השניים בימי מעצרים נעצרו אסלון, ושוחרר כעבור ימים אחדים. בעיתונים מתואר בחשיאן כאדם מסוכן, העוסק בסמים וברכוש גנוב, ורכושו נאמד במיליוני דולארים. הוא מתגורר בבית המוקף בשומרי־ראש חמושים.

מלצרים ניגשו לשולחן מדי כמה דקות, לשאול אם הכל בסדר, ובחשיאן חילק להם טיפים ברוחב־לב. ביקשתי לדבר עם בחשיאן ביחידות. הוא עמד על כך שעורכת־הדין שולמית אמיר תציטרף אלינו, ועלינו אליו לחדר. בחשיאן די מרוצה מכל ההתרגשות סביבו, אך למרות הנוחות והשפע הוא אומר לי ש"אתה ראש המאפיה הישראלית בלוס אנג'לס?" **בחשיאן:** "אני לא ראש־מאפיה, אני כך אדם שמתעסק במוצרי־אלקטרוניקה, וגם בי עסקי דלא־ניידי. יש לי מחסנים של רכרי חשמל. אני מצליח בעסקים, ויש לי הכנסה קבועה. אני יכול לשבת כל החיים בבית ולא לעשות כלום. יש לי מספיק כסף."

אני מאפיה,

"אבל אני עוסק בפעילות ציבורית. אירגני תי הרבה מאוד תרומות למדינת־ישראל. יזמי תי אירועים עם אמנים, והבאתי את התורמים. אני פעיל הרבה שנים בתנועת־החרות, ופוגש אנשי־ציבור חשובים, כשהם מגיעים בשליחות לארצות־הברית. היום אני חושב ש" כמו שאני עומד מאחורי המדינה, המדינה צריכה לעמוד מאחוריי ולתמוך בי, כשנפלתי כאן לבעיות כאלה. "אומרים כאן שאני גר במיבצר עם שומרי־ראש. זה לא נכון. רק כשאני לא נמצא בבית, שומרים על הילדים שלי. אז אני שואל, מה רע בזה? ויש לי עוורת־בית כבר 11 שנים, גם עליה כבר אמרו שהיא שומרת־ראש שלי. "רוב הישראלים לא יכולים להרשות לעצמם לחיות כמוני, וזה גורם להרבה אנשים לשנוא אותי ולקנא בי, ולכן מפיצים עלי שמועות כאלה. "יש לי ידידים שהסתכנו עם החוק, פה ושם, ואני בסדר עם כולם. "האמריקאים רוצים לעכב אותי כאן בי ארץ, כדי שלא אוכל להפריע להם בהליכי מישפט־הרצח שמתנהל נגד בן־אחותי, איציק הרוש. הם יודעים שאם אחיה שם, אביא את הצדק, אביא עדים שיוכיחו את חפותו. "הגרציאנים אלה ניסו לתפוס טרמפ עלי. מה פתאום הוא מוסר עדות, אחרי שנה וחצי, כשכך־אחותי כפנים? למה כמשך שנה וחצי אחרי שירו בו הוא לא אמר מי ירה בו? עכשיו הוא התעורר: "אם ירו בו או לא ירו בו, אלה היו כדורי הפחית, ולא כדורי־רצח. הכדורים בכלל לא נכנסו לו לגוף. זה היה אותו האקרה שהרג את שימעון גניש, אבל לא אותם הכדורים. יש כל מיני כדורים, כדורי־פחית, כדורי־רעש וכדורי־רצח. אני הייתי לידו כשהוא קרה, ולא קרה לו כלום."

לפי ידיעות שהגיעו ממישטרת ארצות־הברית מדובר על ישראלים שחיים בלוס־אנג'לס, שוחרר מהכלא האמריקאי, שם ריצה עונש על עבירה זו. בחשיאן וגרציאני קבעו להיפגש במיס־ערת ל"אקספרס בוואנטורה־כילוור. לפי עדותו של גרציאני, היה בחשיאן מסומם כש שוחח איתו בטלפון. גרציאני הגיע לפגישה עם שימעון גניש (שנרצח יותר מאוחר). היה ביניהם ויכוח קולני, והם התבקשו לצאת מה־מיסערה. יצחק הרוש, אחיינו של אמנון, חיכה בחוץ בתוך קאדילאק. כאשר יצאו מהמיסעי־דה נורו כמה יריות. הם פונו לבית־חולים. גרציאני מאשים את בחשיאן והרוש בניסיון להתנקש בחייו. הוא סיפר בעדותו כי הרוש התוודה לפניו, ואף הביע חרטה על כי ירה לעברו. יצחק הרוש עצור בלוס־אנג'לס. הוא מואשם ברצח, ומישפטו עומד להתחיל בימים אלה. גרציאני יהיה העד המרכזי נגדו.

יוסף ("ג'ו") זכריה, ריחמתי עליו, הוצאתי אותו מבית־הסוהר, והוא נגדו

גרציאני אומר שנפגשת איתו כשאתה מסומם? "גרציאני סיפר בעדותו שלו שבאותו ערב אני זיקקתי קוקאין, כשהוא צילצל אלי הבית. תה. איזה סיפור זה? הוא לא היה אצלי בבית, הוא היה במרחק כמו מחיפה לתל־אביב. הוא דיבר איתי בטלפון על כל מיני נושאים. אחרי כך הצייע לפגוש אותי בהרים. פתאום הצייע שניפגש במיסערה. מה פתאום שאני אורב איתו על קוקאין, כשהילדים שלי נמצאים בבית?"

כשבאתי למיסערה התחיל ויכוח, והוא שאל למה אני צועק ולמה הידיים שלי ככייסים, ומה יש לי בכיסים. "בעל־המיסערה ביקש שנצא, בגלל הצע־קוח. בחוץ הדלקתי סיגריה, ואז עברה מכונית ומישהו ירה. אני קיבלתי כדור בזקט, בין הדי

הוא לא התראיין מעולם. אין הוא סומך על עיתונאים, וכסביבה שהוא נמצא זה בהחלט לא מקובל. בחשיאן הגיע ללובי. הוא היה לבוש כחול־צת־משי, על צווארו שרשרת־זהב עבה ומרלי יון בדמות אריה (הוא נולד במול־אריה) משר בץ ביהלומים. הוא עונד שני שעונים, שאחד מהם מראה את השעה בלוס־אנג'לס. הוא היה מלווה בשני חברים קשוחים־למר־או, שהרכיבו משקפי־שמש כהים ולא הסירו אותם גם כשהישיבנו לשנות קפה. יותר מאוחר הצטרפה עורכת־הדין שול־מית אמיר. כמה אורחים המתגוררים במלון זיהו את בחשיאן, ובאו לכרד אותו על שיחורו מהמ־צער.